

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№109

гр. Перник, 10.05.2013г.

Административен съд - Перник, в касационен състав, в закрито съдебно заседание на десети май през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

като разгледа докладваното от съдия Георгиева КГАХД № 157 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по частна жалба от Б.С.Т. ***срещу определение № 150/22.02.2013г. на Районен съд-Радомир, постановено по гражданско дело № 168/2013г..

С атакувания съдебен акт е оставена без разглеждане жалбата на Т.*** срещу решение № РГ33 от 10.08.2011г. на Общинска служба „Земеделие” (ОСЗ), гр. Земен и е прекратено производството по делото. Прието е, че се атакува акт, който е позитивен, а жалбоподателката не е активно легитимирана да обжалва това решение, защото не е заинтересовано лице.

В частната жалба се излага, че атакуваното решение на ОСЗ е нищожен административен акт, който е постановен при неизяснена фактическа обстановка. С оглед на това се твърди, че предявеният иск е допустим и като такъв следва да се разгледа, а обжалваното определение като неправилно да се отмени и делото да се върне на районния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

В срока по чл. 232 от АПК не са подадени възражения от ответната страна по жалбата.

Частната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 230 от АПК и от надлежна страна, срещу определение, което прегражда по-нататъшното развитие на съдебното производство, поради което е процесуално допустима и се дължи разглеждането ѝ.

За да остави без разглеждане жалбата на Б.Т. *** и да прекрати производството по делото Районен съд-Радомир е приел, че по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ могат да се атакуват само негативни, но не и позитивни решения на общинската служба по земеделие, каквото е решението, чиято отмяна се претендира. На следващо място е изложил мотиви, че жалбоподателката не е активно легитимирана да оспорва това решение, тъй като не е заинтересовано лице в развитото се административно производство приключило с решение № РГ33 от 10.08.2011г. на ОСЗ и няма правен интерес от оспорването му. Изведени са и правни изводи свързани със спор за

материално право по отношение на част от процесния имот посочен в т. 1 от атакуваното решение.

Горните констатации и изводи на първостепенния съд се споделят от настоящата инстанция.

Частната жалба се явява неоснователна и определението, с което производството по делото е прекратено следва да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно. За да се стигне до този извод се взима в предвид, че решението е издадено на основание чл. 18ж от ПП на ЗСПЗЗ, а съгласно чл. 18ж, ал. 6 от ПП на ЗСПЗЗ тези решения се съобщават на заявителите по реда на ГПК и подлежат на обжалване пред районния съд. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ. Производството по чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ е специално самостоятелно производство и не допуска дори и трети заинтересовани лица да оспорват с жалба постановеното решение по чл. 18ж, ал. 1 от ПП на ЗСПЗЗ. Това е така, защото административното правоотношение се развива единствено между подалият заявлението за възстановяване на собствеността върху земята и общинската служба по земеделие. За третите заинтересовани лица е предвиден самостоятелен ред за защита по чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ. Безспорно в случая Т. *** се явява трето лице, заявяващо самостоятелни материални права върху част от имот под т. 1 от решението, но не е трета заинтересована страна в административното производство по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ споровете за материални права се разрешават по общия исков ред. Постановените административни актове по ЗСПЗЗ нямат задължителна сила спрямо трети лица, заявяващи самостоятелни права върху имотите, предмет на земеделската реституция и няма пречка те да бъдат оспорвани от тях в исковото производство по реда на косвения съдебен контрол. За такива лица липсва правен интерес да атакуват актовете на поземлената комисия, в което производство те не са участници. За тях е предвидена възможност за по-стабилна защита по исков път, където съдебният акт се ползва със сила на присъдено нещо. Това обяснява липсата на нормативна възможност за обжалване на решенията на поземлената комисия от трети, неучастващи в производството лица.

Тъй като жалбоподателката не е активно легитимирана да обжалва това решение, то съдът не може да разглежда както оплакванията ѝ за неправилност на акта, така и за нищожност на същия, в какъвто смисъл е направено възражение едва в частната жалба. Твърдяната степен на незаконосъобразност на акта не може да обоснове допустимост на производството при липса на активна легитимация.

Предвид изложеното и на основание чл. 236, във вр. с чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник в касационен състав

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя в сила определение № 150/22.02.2013г. на Районен съд-Радомир, постановено по дело № 168/2013г..

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕ
ДСЕ
ДАТ
ЕЛ:
/П/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /П/

2. /П/